

JOSO STEGIĆ,
Vukovarska 3, 22240 Tisno
U Tisnom, 05. studenog 2020. godine

Primljeno: 06. 11. 2020		
KLASA: 940-04/20-01/6		
URBROJ: 15-20-1		
Org. jed.	Prilog:	Vrijed.

OPĆINA TISNO,
Općinski načelnik Ivan Klarin
Općinsko vijeće Općine Tisno
Uska ulica 1, 22240 Tisno

PREDMET: Prijedlog za odgodu naplate imovinskopravnog zahtjeva Općine Tisno do sudskog okončanja spora

Poštovani,

Nastavno na Vaš odgovor od 19. listopada 2020. godine kojim odbijate mogućnost mirnog rješavanja spora vezanog za cijepanje kat. čest. br. 1022/2 K.O. Tisno obavještavam Vas da sam protiv Općine Tisno podnio tužbu radi isplate Općinskom sudu u Šibeniku, dana 29. rujna 2020. godine.

Slijedom navedenog predlažem da se do okončanja spora iz navedene tužbe po osnovi mog potraživanja prema Općini Tisno zastane sa izvršenjem naplate po Presudi Županijskog suda u Splitu K-Us-33/17, odnosno Vrhovnog suda Republike Hrvatske Kž-Us-72/2018-4 a sve po osnovi potraživanja Općine Tisno prema meni.

S obzirom da se u ovom slučaju radi o potraživanju koje je s moje strane višestruko veće u odnosu na potraživanje Općine Tisno prema meni smatram da je realno i opravdano zastati s izvršenjem naplate do okončanja postupka po uloženoj tužbi s moje strane.

Joso Stegić

**OPĆINSKI SUD
U ŠIBENIKU**

Tužitelj: **JOSO STEGIĆ p.Pave** (OIB:05742684739), Tisno, Vukovarska 3,
zastupa ga pun.Željko Živković, odvjetnik u Šibeniku;

Tuženik: **OPĆINA TISNO** (OIB: 00699288369) 22240 Tisno, Uska ulica 1;

T U Ž B A

radi isplate

3 primjerka
5 priloga
punomoć

== == ==

I. Tužitelj je vlasnik čest.zem.1022/2 K.O.Tisno, površine 462 m², koja je upisana vlasništvo tužiteljevog pok.oca Pave Stegića.

Tužitelj je vlasništvo navedene čestice stekao nasljedstvom iza svog oca Pave Stegića i diobom sa svojim bratom Jerkom Stegićem.

DOKAZ: prilaže se z.k.izvadak, rješenje o nasljeđivanju br.O-374/03 od 28.siječnja 2004 i ugovor o diobi nekretnina ovjeren po javnom bilježniku Ljiljanki Malenica iz Šibenika dana 29.prosinca 2003. pod br.OV_9589/03

II. Predmetna čestica je u naravi predstavljala građevinsko zemljište od 462 m²

Tuženik je preko tužiteljevog terena probio cestu na način da je cesta presjekla teren tužitelja na dvije čestice, i to na čest.zem.1022/2 površine 165 m² i na čest.zem.1022/2 površine 223 m², a dio površine 74 m² je ušao u sastav nerazvrstane ceste z.k.oznake čest.zem.1255/445, sve K.O.Tisno.

Dakle, matična čest.zem.1022/2 upisane površine od 462 m² parcelirana je na:

a) česticu koja se nalazi sjeverno od puta, koja je parcelacijom zadržala oznaku č.zem.1255/2, površine 165 m²,

b) česticu koja se nalazi južno od puta, koja je parcelacijom dobila novu oznaku **č.zem.1255/5**, površine 223 m²,

c) prostor između naprijed navedenih čestica površine 74 m² u naravi predstavlja nerazvrstanu cestu, koji prostor je inkorporiran u javnu cestu z.k.oznake **čest.zem.1255/455** K.O.Tisno (koja je sada u Z.U.6495 K.O.Tisno upisana kao Ulica dr.Ante Starčevića od 7485 m²).

DOKAZ: prilaže se izvod iz katastarskog plana i rješenje ovog suda br.Z-2196/2019., predlaže se pregled prijavnog lista br.Klasa:932-06/17-02/1889 od 18.kolovoza 2017. koji je pohranjen u Zbirci isprava ovog suda pod br.Z-2193/2019.

III. Tužitelj ovom tužbom traži od tuženika:

a) da mu plati za onaj dio njegove čestice koji je ušao u javnu cestu (74 m²), i to 170,00 €/m², odnosno ukupno 12.580,00 € (94.350,00 kn),

b) da mu plati naknadu za umanjenje vrijednosti za novoformirane čest.zem.1022/2 (površine 165 m²) i 1022/5 (površine 223 m²), jer se na istima zbog smanjene površine više ne može graditi.

Naime, vrijednost građevinskog zemljišta na tom području iznosi 170,00 €/m², a vrijednost negrađevinskog zemljišta iznosi 50,00 €/ m², pa tužitelj za obje čestice (ukupne površine 388 m²) potražuje razliku od 120,00 €/m², odnosno ukupno 46.560,00 € (349,200,00 kn).

DOKAZ: očevid na predmetnim česticama i vještačenje vrijednosti istih.

IV. Slijedom iznijetog, tužitelj predlaže da sud po dovršenom postupku, makar i zbog izostanka, donese ovu

P R E S U D U

1. Dužan je tuženik Općina Tisno (OIB: 00699288369) platiti tužitelju Josi Stegiću (OIB: 05742684739) iznos od **443.550,00 kn** sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama od dana podnošenja tužbe do isplate i to u roku od 15 dana i pod prijetnjom ovrhe.

2. Dužan je tuženik platiti tužitelju prouzročeni parnični trošak u roku od 15 dana pod prijetnjom ovrhe.

U Šibeniku, 29.rujna 2020.

JOSO STEGIĆ
po punomoćniku

REPUBLIKA HRVATSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B

Broj: I KŽ-Us 72/2018-4

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E
P R E S U D A

Vrhovni sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Damira Kosa kao predsjednika vijeća te Miroslava Šovanja i Perice Rosandića kao članova vijeća, uz sudjelovanje više sudske savjetnice Martine Slunjski kao zapisničarke, u kaznenom predmetu protiv optuženog Jose Stegića, zbog kaznenog djela iz članka 337. stavka 3. Kaznenog zakona („Narodne novine“ broj 110/97., 27/98., 50/00. 129/00., 51/01., 105/04. i 84/05. – dalje: KZ/97.), odlučujući o žalbi optuženika podnesenoj protiv presude Županijskog suda u Splitu od 29. svibnja 2018. broj K-Us-33/17., u sjednici vijeća održanoj 25. rujna 2018.,

presudio je:

Odbija se žalba optuženog Jose Stegića kao neosnovana te se potvrđuje prvostupanjka presuda.

Obrazloženje

Pobijanom presudom Županijskog suda u Splitu, optuženi Joso Stegić proglašen je krivim zbog kaznenog djela protiv službene dužnosti, zlorabe položaja i ovlasti iz članka 337. stavka 3. KZ/97. za koje mu je izrečena kazna zatvora od osam mjeseci, a na temelju članka 67. KZ/97. prema optuženiku je primijenjena uvjetna osuda pa se kazna zatvora na koju je osuđen neće izvršiti ako optuženi Joso Stegić u vremenu provjeravanja od dvije godine po pravomoćnosti te presude ne počini neko novo kazneno djelo.

Na temelju članka 68. stavka 1. KZ/97. optuženi Joso Stegić obavezan je da u roku od dvije godine po pravomoćnosti presude naknadi štetu Općini Tisno u iznosu od 49.338,00 kuna.

Na temelju članka 69. stavka 5. KZ/97. određeno je da primijenjena uvjetna osuda biti opozvana i određeno izvršenje kazne zatvora na koju je optuženi Joso Stegić osuđen ako optuženik u zadanom roku od dvije godine ne izvrši navedenu obvezu.

Na temelju članka 158. stavaka 1. i 2. („Narodne novine“ broj 152/08., 76/09., 80/11., 121/11. – pročišćeni tekst, 91/12. – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 143/12., 56/13., 145/13., 152/14. i 70/17. – dalje: ZKP/08.) oštećenoj Općini Tisno u odnosu na

optuženog Josu Stegića dosuđen je dio zatraženog imovinskopravnog zahtjeva i to u iznosu od 49.338,00 kuna, dok je u preostalom dijelu od 5.710,57 kuna imovinskopravni zahtjev oštećene Općine Tisno odbijen te je oštećenik za taj dio upućen u parnicu (s time da je oštećenik za taj iznos trebao pravilno biti samo upućen na parnicu, bez da ga se za taj dio imovinskopravnog zahtjeva odbija).

Na temelju članka 148. stavka 1. u vezi s člankom 145. stavcima 1. i 2. točkama 6. i 7. ZKP/08. optuženi Joso Stegić dužan je platiti troškove kaznenog postupka u ukupnom iznosu od 10.000,00 kuna, od čega se iznos od 8.000,00 kuna odnosi na dio naknade za branitelja po službenoj dužnosti, a iznos od 2.000,00 kuna na ime paušalne naknade, dok je optuženik sukladno odredbi članka 148. stavka 6. ZKP/08. oslobođen dijela troškova postupka na ime naknade za branitelja po službenoj dužnosti te naknade za troškove svjedoka.

Protiv te je presude žalbu podnio optuženi Joso Stegić po braniteljici, odvjetnici Ivanki Šamija, navodeći da presudu pobija „iz svih žalbenih razloga“. Žalbom se predlaže „Vrhovnom sudu Republike Hrvatske ovu žalbu prihvatiti, pobijanu presudu preinačiti tako što će u odnosu na optuženog Josu Stegića donijeti oslobađajuću presudu, podredno žalbu prihvatiti, pobijanu presudu ukinuti i predmet vratiti sudu prvog stupnja na ponovni postupak i odlučivanje“.

Odgovor na žalbu nije podnesen.

Sukladno članku 474. stavku 1. ZKP/08., spis je prije dostave sucu izvjestitelju dostavljen Državnom odvjetništvu Republike Hrvatske.

Žalba optuženog Jose Stegića nije osnovana.

Pobijajući presudu zbog bitnih povreda odredaba kaznenog postupka, optuženi Joso Stegić u žalbi navodi da „sama presuda ne sadrži obrazloženje u odnosu na bitna obilježja kaznenog djela koje se optuženiku Josi Stegiću stavlja na teret, pa je time opterećena bitnom postupovnom povredom iz čl. 367. st. 2. toč. 11. Zakona o kaznenom postupku“ (pravilno bi bilo: iz članka 468. stavka 1. točke 11. ZKP/08.). Međutim, obrazlažući dalje zbog čega smatra da je u pobijanoj presudi počinjena navedena bitna postupovna povreda, optuženik navodi da „negira počinjenje kaznenog djela“ i da je njegova obrana logična i uvjerljiva, iz čega proizlazi da zapravo pobija pravilnost utvrđenog činjeničnog stanja, o čemu će više riječi biti u dijelu presude koji se odnosi na žalbenu osnovu pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja.

Ovaj je sud pobijanu presudu ispitao i po službenoj dužnosti u smislu članka 476. stavka 1. točaka 1. i 2. ZKP/08. te nije našao da bi u istoj bila počinjenja ijedna od bitnih povreda odredaba kaznenog postupka na koje drugostupanjski sud pazi po službenoj dužnosti, a niti je na štetu optuženika povrijeđen kazneni zakon.

Optuženik, pobijajući presudu zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja (a zapravo samo zbog pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja), u žalbi prije svega tvrdi da nije dokazana njegova namjera na ostvarenje nepripadajuće imovinske koristi jer da mu je naknada isplaćivana na temelju Odluke Općinskog vijeća kojoj je prethodila kontrola zakonitosti prije objavljivanja i stupanja na snagu i čiji su nacrt pripremile stručne službe Općine Tisno, a usvojilo ju je Općinsko vijeće. Iz iskaza svjedoka zaposlenih u stručnim

službama također da je razvidno da nisu znali da je naknada nezakonita, a svoje sumnje nikada nisu pisano naveli niti obrazložili niti su na usmenu uputu od strane načelnika i predsjednika općinskog vijeća provjerili jesu li te isplate nezakonite. Također da je Državna revizija izvršila kontrolu isplata naknade te nije utvrdila nikakve nepravilnosti i nezakonitosti. Osim toga, da sud nije reproducirao u presudi „pismeni iskaz“ Predstojnika ureda državne uprave Šibensko-kninske županije Zorana Petkovića, koji prileži spisu i u kojem se navodi da nije naišao ni na kakve nepravilnosti odnosno nezakonitosti u aktima Općine Tisno za 2001. Na kraju se napominje i da optuženik nije sebi pribavio imovinsku korist.

No, takvim svojim navodima, ni po ocjeni ovog drugostupanjskog suda, optuženik nije doveo u sumnju utvrđenje prvostupanjskog suda da su se u njegovom ponašanju ostvarila sva subjektivna i objektivna obilježja kaznenog djela zlouporabe položaja i ovlasti iz članka 337. stavka 3. KZ/97. za koje je proglašen krivim, što je prvostupanjski sud u svojoj presudi valjano i obrazložio.

Naime, činjenica da je naknada optuženom Josi Stegiću za obavljanje dužnosti predsjednika Općinskog poglavarstva Općine Tisno, a koja dužnost mu je kao načelniku Općine Tisno (što je sukladno članku 34. stavku 3. Statuta Općine Tisno obavljao profesionalno) pripadala sukladno članku 39. stavku 3. Statuta Općine Tisno, primao u skladu s Odlukom o plaćama i naknadama dužnosnika, službenika i namještenika Općine Tisno donesene na sjednici Poglavarstva Općine Tisno 5. listopada 2001., ne upućuje ujedno na izostanak njegove namjere na počinjenje predmetnog kaznenog djela. Prije svega, kao što je to pravilno navedeno i u prvostupanjskoj presudi, optuženik je kao načelnik općine znao i morao znati da ta Odluka nije u skladu sa Zakonom o lokalnoj i područnoj (regionalnoj) samoupravi („Narodne novine“ broj 33/01.) i njegovim vjerodostojnim tumačenjem („Narodne novine“ broj 60/01.), kao hijerarhijski višem propisu, u čijem je članku 90. stavku 2. izrijekom propisano da osoba koja profesionalno obavlja dužnost ima samo pravo na plaću, odnosno naknadu plaće. Stoga takva osoba ne može, pozivajući se na podzakonski akt, primati druge oblike naknade za rad koji su tim Zakonom isključeni.

Pritom nisu od utjecaja na optuženikovu krivnju navodi da su nacrt navedene Odluke o plaćama i naknadama dužnosnika, službenika i namještenika Općine Tisno sastavile stručne službe i da nikada nisu pisanim putem upozorile optuženika na sumnje u nepravilnost i nezakonitost te Odluke niti su na njegove usmene upute da se provjeri njezina zakonitost to učinili. Naime, mogući nestručni rad stručnih službi, pa i samog optuženog Jose Stegića, može imati eventualno utjecaja na visinu kazne, a ne i na krivnju, kako je to istaknuto u više odluka ovog suda (npr. I KŽ-410/10.-8, I KŽ-Us-92/14.-5, I KŽ-681/10.-4), a to pravilno utvrđuje i prvostupanjski sud u svojoj presudi. Osim toga, i sam je optuženik u svojoj obrani naveo da je imao određenih sumnji u zakonitost isplata sporne naknade od kada su se u medijima pojavili natpisi o postupcima protiv određenih osoba u Šibensko-kninskoj županiji zbog jednakih naknada, no, unatoč tome još je godinu dana nastavio primati ovu naknadu prije nego što je donesena odluka da se ta naknada više neće isplaćivati osobama koje su svoju dužnost u Općini Tisno obavljale profesionalno.

Jednaka je situacija i s navodima da Državna revizija nije utvrdila nezakonitosti u isplati ove naknade pa da optuženik nije imao razloga posumnjati da mu ona ne pripada, s obzirom na to da iz iskaza Mire Jelić i Zdenka Ćurkovića, djelatnika Državnog ureda za reviziju, Područnog ureda u Šibeniku, proizlazi da je taj Ured vršio samo kontrolu

računovodstvenog poslovanja, a da pritom nije kontrolirao zakonitost Odluke na temelju koje su se isplaćivale naknade za rad u Općinskom poglavarstvu s pravne strane.

Što se tiče „pismenog iskaza“ Predstojnika ureda državne uprave Šibensko-kninske županije Zorana Petkovića, koji prileži spisu, treba napomenuti da se tu radi o podnesku svjedoka kojim on ispričava svoj nedolazak na raspravu određenu za 15. lipnja 2012. koji nije dokaz u ovom postupku i koji nije pročitao na raspravi. Navedeni je svjedok ispitan na raspravi održanoj 29. svibnja 2018. i tada je naveo da se ne sjeća ni je li Općina Tisno dostavljala svoje normativne akte Uredu državne uprave Šibensko-kninske županije pa se prema tome ne može niti sjećati je li u tim aktima naišao na neke nepravilnosti.

Neosnovani su i optuženikovi žalbeni navodi da isplatama naknade za obavljanje dužnosti predsjednika Općinskog poglavarstva Općine Tisno nije pribavio imovinsku korist. Naime, kako je to pravilno utvrđeno i u prvostupanjskoj presudi, ova je naknada isplaćivana optuženiku na njegovo traženje kao naknada za točno određenu dužnost koju je on obavljao i za koju mu takva naknada nije pripadala (a što je optuženik, s obzirom na svoje svojstvo, morao znati), a način na koji je optuženik dalje raspolagao s tim iznosima (u vidu donacija Veslačkom klubu „Tisno“) ne može biti od utjecaja na utvrđivanje optuženikove krivnje za počinjenje predmetnog kaznenog djela, nego može eventualno biti od utjecaja kod odluke o vrsti i visini kaznene sankcije.

Slijedom svega navedenog, nije osnovana optuženikova žalba zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja (članak 470. stavak 2. ZKP/08.).

Iako optuženik u uvodnom dijelu žalbe navodi da se žali zbog svih žalbenih osnova, u žalbi nisu dani razlozi za žalbenu osnovu zbog odluke o kazni pa je u tom dijelu prvostupanjska presuda ispitana sukladno članku 478. ZKP/08. Pritom je ovaj sud ocijenio da je prvostupanjski sud pravilno utvrdio sve okolnosti koje su, u smislu članka 56. stavaka 1. i 2. KZ/97., od utjecaja da kazna po vrsti ili mjeri bude lakša ili teža za počinitelja. Tako je pravilno kao olakotno cijenjena optuženikova dosadašnja neosuđivanost i primjereno držanje u postupku, dok posebno otežavajuće okolnosti nisu utvrđene. Imajući na umu navedene okolnosti, osobito njihov karakter i težinu, a vodeći računa i o visini pribavljene imovinske koristi te činjenici da je od vremena počinjenja djela proteklo 13 godina na što optuženik nije utjecao, prvostupanjski je sud pravilno ocijenio da optuženiku za kazneno djelo iz članka 337. stavka 3. KZ/97. treba izreći kaznu koja je ipak nešto viša od zakonom predviđene minimalne kazne, smatrajući kaznu od osam mjeseci uz primijenjenu uvjetnu osudu s rokom provjeravanja od dvije godine i dodatni uvjet iz članka 68. stavka 1. KZ/97. da u roku dvije godine od pravomoćnosti presude naknadi štetu Općini Tisno u iznosu od 49.338,00 kuna primjerenu tom djelu, odnosno okolnostima počinjenja djela, težini i pogibelnosti djela, stupnju krivnje te ličnosti optuženika. Navedena sankcija, i po ocjeni ovog suda, može utjecati na optuženika, a i na sve ostale da ne čine kaznena djela i da shvate da je činjenje kaznenih djela pogibeljno, a kažnjavanje počinitelja pravedno. Izrečena kaznena sankcija sadrži dostatnu moralnu osudu za zlo koje je optuženik počinjenjem djela prouzročio i dostatnu društvenu osudu za počinjenje djela. Pritom je optuženik upozoren i u smislu članka 69. stavka 5. KZ/97. da će primijenjena uvjetna osuda biti opozvana i određeno izvršenje kazne zatvora na koju je osuđen ako u određenom roku od dvije godine ne izvrši navedenu obvezu naknade štete.

Slijedom navedenog nije mogla biti prihvaćena niti u tom dijelu optuženikova žalba.

Budući da ne postoje razlozi zbog kojih se pobija prvostupanjska presuda, to je žalbu optuženog Jose Stegića trebalo odbiti kao neosnovanu i na temelju članka 482. ZKP/08. odlučiti kao u izreci ove presude.

Zagreb, 25. rujna 2018.

Zapisničarka:
Martina Slunjski, v. r.

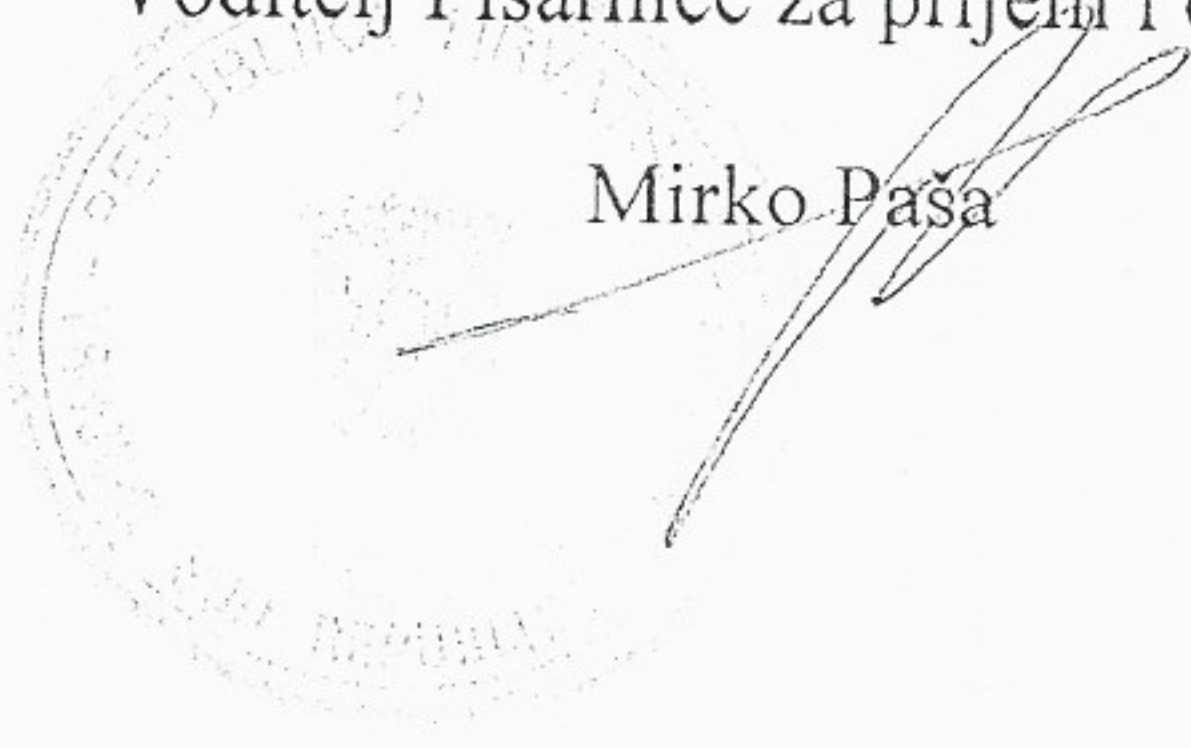
Predsjednik vijeća:
Damir Kos, v. r.

ZA TOČNOST OTPRAVKA

Ovlašteni službenik:

Voditelj Pisarnice za prijem i otpremu

Mirko Paša

Republika Hrvatska
Županijski sud u Splitu
Split, Gundulićeva 29a
Odjel za suzbijanje korupcije
i organiziranog kriminaliteta

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Županijski sud u Splitu, OIB: 11748694684, u vijeću sastavljenom od sudaca Vladimira Živaljića kao predsjednika vijeća za OSKOK, te Bruna Kleina i Mladana Prvana kao članova vijeća za OSKOK, uz sudjelovanje Božene Penić kao zapisničarke, u kaznenom postupku protiv optuženika Jose Stegića, zbog kaznenog djela iz čl. 337. st. 3. u svezi sa st. 1. Kaznenog zakona ("Narodne novine" 110/97, 27/98, 50/00, 129/00, 51/01, 111/03, 190/03 – odluka Ustavnog suda RH 105/04 i 84/05, dalje u tekstu KZ/97), na raspravi održanoj 29. svibnja 2018, u nazočnosti optuženika Jose Stegića, njegove braniteljice Ivanke Šamija, odvjetnice u Splitu, punomoćnika z.z. oštećenika Mladena Oštre, odvjetnika u Splitu i Zvonka Ivića, zamjenika ŽDO-a u Šibeniku koji je rješenjem Glavnog državnog odvjetnika RH upućen na rad u USKOK u ovom predmetu

presudio je

Optuženik: JOSO STEGIĆ OIB:05742684739 sin pokojnog Pavla i pokojne Marice rođene Bajica, rođen 29. siječnja 1956. u Šibeniku, s prebivalištem u Tisnom, Vukovarska 3, državljanin RH, inženjer brodske tehnike i elektrotehnike sa završenom VŠS, oženjen, otac troje djece

kriv je

što je od kolovoza 2002. do 19. kolovoza 2005. u Tisnom, postupajući u svojstvu načelnika Općine Tisno, s ciljem da sebi, a na štetu Općine Tisno pribavi protupravnu imovinsku korist, znajući da sukladno čl. 34. st. 3. Statuta Općine Tisno navedenu dužnost obavlja profesionalno i da je sukladno čl. 39. st. 3. istog Statuta načelnik Općine predsjednik Općinskog poglavarstva, te da stoga za vrijeme profesionalnog obavljanja dužnosti po čl. 90. st. 2. Zakona o lokalnoj i područnoj (regionalnoj) samoupravi („Narodne novine“ 33/01 i 60/01) nema pravo na naknadu za rad u Općinskom poglavarstvu, izdavao usmene naloge službenici financijsko-računovodstvene službe da mu se isplaćuje navedena naknada za razdoblje od listopada 2001. pa nadalje, temeljem kojih mu je u vremenskom razdoblju od 26. kolovoza 2002. do 19. kolovoza 2005. izvršena isplata u neto iznosu od 49.338,00 kuna, u

kojem iznosu mu je pribavljena nepripadna imovinska korist, te je ujedno za taj iznos oštećena Općina Tisno

dakle, kao službena osoba s ciljem da sebi pribavi imovinsku korist, iskoristio svoj položaj i ovlasti, pa time sebi pribavio imovinsku korist,

čime je počinio kazneno djelo protiv službene dužnosti - zlouporabom položaja i ovlasti - djelo opisano i kažnjivo po čl. 337. st. 3. u svezi s st. 1. KZ/97.

Stoga se temeljem odredbe čl. 337. st. 3. KZ/97 optuženiku Josi Stegiću za počinjeno kazneno djelo najprije izriče kazna zatvora u trajanju od 8 (osam) mjeseci nakon čega se temeljem odredbe čl. 67. KZ/97 prema dotičnom primjenjuje

UVJETNA OSUDA

time da mu se kazna zatvora na koju je osuđen neće izvršiti ako optuženik Joso Stegić u vremenu provjeravanja od 2 (dvije) godine po pravomoćnosti ove presude ne počinii neko novo kazneno djelo.

Temeljem odredbe čl. 68. st. 1. KZ/97 optuženik Joso Stegić se obvezuje da u roku od dvije godine po pravomoćnosti presude naknadi štetu Općini Tisno u iznosu od 49.338,00 kuna.

Temeljem odredbe čl. 69. st. 5. KZ/97 primijenjena će uvjetna osuda biti opozvana i određeno izvršenje kazne zatvora na koju je optuženik Joso Stegić osuđen ako isti u zadanom roku od dvije godine ne izvrši navedenu obvezu.

Temeljem odredbe čl. 158. st. 1. i 2. Zakona o kaznenom postupku ("Narodne novine" br. 152/08, 76/09, 80/11, 91/12 – odluka Ustavnog suda RH, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14 i 70/17 – dalje u tekstu ZKP/08) oštećenoj Općini Tisno u odnosu na optuženika Josu Stegića dosuđuje se dio zatraženog imovinskopravnog zahtjeva i to u iznosu od 49.338,00 kuna, dok se u preostalom dijelu od 5.710,57 kuna imovinskopravni zahtjev oštećene Općine Tisno odbija, te se oštećenik za taj dio upućuje u parnicu.

Temeljem odredbe čl. 148. st. 1. u svezi s čl. 145. st. 1. i 2. toč. 6. i 7. ZKP/08 optuženik Joso Stegić dužan je platiti troškove kaznenog postupka u ukupnom iznosu od 10.000,00 kuna, od čega se iznos od 8.000,00 kuna odnosi na dio naknade za branitelja po službenoj dužnosti, a iznos od 2.000,00 kuna na ime paušalne naknade, dok se optuženik sukladno odredbi čl. 148. st. 6. ZKP/08 oslobađa dijela troškova postupka na ime naknade za branitelja po službenoj dužnosti, te naknade za troškove svjedoka.

Obrazloženje

Ured za suzbijanje korupcije i organiziranog kriminaliteta podigao je pred ovim sudom optužnicu broj K-US-164/10 od 2. veljače 2011., protiv optuženika Jose Stegića, Dušana Stegića i Olivera Jakovčevića zbog kaznenog djela iz čl. 337. st. 4. u svezi sa st. 3 i 1. KZ/97.

Povodom navedene optužnice provedena je rasprava te je 7. rujna 2012. pod brojem K-Us-8/11 donesena presuda kojom su sva trojica optuženika proglašeni krivima i osuđeni zbog utuženog kaznenog djela, a koja presuda je u žalbenom postupku presudom i rješenjem Vrhovnog suda RH broj I Kž-Us-132/13-4 u odnosu na optuženike Josu Stegića i Dušana Stegića ukinuta, te je predmet vraćen na ponovno suđenje i odluku, dok je u odnosu na optuženika Olivera Jakovčevića prvostupanjska presuda preinačena, tako da se prema dotičnom optužba odbija jer je nastupila zastara kaznenog progona.

U novom postupku vođenom pod brojem K-Us-26/15 dana 16. lipnja 2016. donesena je presuda kojom se Joso Stegić i Dušan Stegić oslobađaju optužbe. I na ovu presudu uložena je žalba, a kojim povodom je Vrhovni sud RH rješenjem broj I Kž-Us-130/2016-4 od 28. rujna 2018 u odnosu na optuženika Josu Stegića ukinuo prvostupanjsku presudu i predmet uputio na ponovno suđenje i odluku pred potpuno izmijenjenim vijećem dok je u odnosu na optuženika Dušana Stegića kazneni postupak obustavljen jer je dotični u međuvremenu umro.

Obzirom na činjenicu kako se kazneni postupak dalje vodi samo protiv optuženika Jose Stegića, USKOK je dopisom od 19. ožujka 2018. uredio optužnicu na način kako je to navedeno u izreci ove presude, s tim da je jedina razlika u tome što je u podnesku kojim se uređuje optužnica istaknuto da bi Općina Tisno, a radi plaćanja poreza, doprinosa i drugih davanja na neto izvršene isplate prema optuženiku Josi Stegiću bila oštećena za ukupan iznos od 55.048,57 kn, a ne za iznos od 49.338,00 kn kako je to istaknuto u presudi. Naime, sudsko vijeće je u konačnici presudom utvrdilo kako je optuženik Joso Stegić Općinu Tisno oštetio za onaj iznos u kojem mu je izvršena ukupna neto isplata, a ne kako se to navodi u izmijenjenoj optužnici, što će se detaljnije obrazložiti u nastavku ove presude.

Optuženik Joso Stegić na početku rasprave se izjasnio kako se ne osjeća krivim za utuženo kazneno djelo, te da će obranu iznijeti na kraju dokaznog postupka.

Kod takvog stava optuženika prema optužnici sud je otvorio dokazni postupak.

U dokaznom postupku ispitani su svjedoci Dražen Babić i Zoran Petković, dok su suglasnošću stranaka, a temeljem odredbe čl. 431. st. 1. t. 6. ZKP/08, pročitani zapisnici o ispitivanju svjedoka tijekom istrage i to Zorana Jušića (listovi 293-295 spisa), Nenada Milina (listovi 296-298 spisa), Marka Stegića (listovi 299-301 spisa), Natka Giljevića (listovi 304-305 spisa), Dese Ćosić (listovi 306-307 spisa), Tomislava Klarina (listovi 314-316 spisa), Krste Barića (listovi 317-319 spisa), Frane Frkića (listovi 320-322 spisa), Stipe Beraka (listovi 323-325 spisa), Nedjeljka Brkića (listovi 326-328 spisa), Vojka Lukina (listovi 329-331 spisa), Damira Meić-Sidića (listovi 332-334 spisa), Zvonka Olivaria (listovi 335-337 spisa), Krešimira Klarina (listovi 341-342 spisa) i Valerija Bračanova (listovi 345-346 spisa).

Suglasnošću stranaka, a temeljem spomenute odredbe čl. 431. st. 1. toč. 6. ZKP/08 na raspravi su pročitani i zapisnici o ispitivanju svjedoka tijekom prije vođenih rasprava u ovom kaznenopravnom slučaju i to svjedoka Borisa Paškvalina (list 441-442 spisa), Edite Grubišić (list 442 spisa), Porina Lisičina (list 442 spisa), Danijele Bilan (listovi 442-443 spisa), Mirjane Pavić (list 443 spisa), Zosje Grguričin (list 490 spisa), Vedrane Toman Šandrić (list 490 spisa), Svemira Meić-Sidića (list 491 spisa), Drage Pirije (listovi 491-492 spisa), Mire Jelić (listovi 509-510 spisa), Zdenka Ćurkovića (list 510 spisa), Ervine Tomin (listovi 510-511 spisa), Šime Girina (list 511 spisa), te Olivera Jakovčeva (list 624 spisa).

U dokazne svrhe na raspravi je pročitana i brojna dokumentacija, i to izvješće o obavljenoj reviziji Državnog ureda za reviziju, Područnog ureda Šibenik za 2005. g. u Općini Tisno (listovi 11-31 spisa), izvješće Državnog ureda za reviziju, Područnog ureda Šibenik o reviziji proračuna Općine Tisno za 2003. g. (listovi 32-36 spisa), Statutarna odluka o izmjenama i dopunama Statuta Općine Tisno i Statut Općine Tisno, objavljeni u Službenom vjesniku Šibensko-kninske županije broj 15 od 21. studenoga 2001. g. (listovi 37-46 spisa), rješenje Općinskog vijeća Općine Tisno od 18. lipnja 2001. g. o imenovanju načelnika Općine Tisno Jose Stegića (list 47 spisa), rješenje Općinskog vijeća Općine Tisno od 18. lipnja 2001. g. o imenovanju zamjenika načelnika Općine Tisno Dušana Stegića (list 48 spisa), rješenje načelnika Općine Tisno o raspoređivanju zamjenika načelnika od 13. lipnja 2005. g. (list 49 spisa), zapisnik s 2. redovite sjednice Općinskog vijeća Općine Tisno od 3. srpnja 2001. g. (listovi 50-55 spisa), rješenje Općinskog vijeća Općine Tisno od 3. srpnja 2001. g. o izboru zamjenika načelnika Općine Tisno Olivera Jakovčeva (list 56 spisa), rješenje načelnika Općine Tisno o raspoređivanju zamjenika načelnika od 4. srpnja 2001. g. (list 57 spisa), rješenje načelnika Općine Tisno od 13. lipnja 2005. g. (list 58 spisa), Pravilnik o unutarnjem redu Jedinog upravnog odjela objavljen u Službenom vjesniku Šibensko-kninske županije broj 15 od 21. studenoga 2001. g. (listovi 59-62 spisa), Odluka Općinskog vijeća Općine Tisno o plaćama i naknadama dužnosnika, službenika i namještenika od 5. listopada 2001. g., objavljena u Službenom vjesniku Šibensko-kninske županije broj 15 od 21. studenoga 2001. g. (list 62 spisa), karton deponiranih potpisa i pečata (list 63 spisa), prijava potpisa i pečata (list 64 spisa), Odluka Općinskog vijeća Općine Tisno o naknadama članovima Općinskog poglavarstva Općine Tisno od 2. travnja 1998. g. (listovi 65-66 spisa), zapisnik (listovi 67-72 spisa), zapisnik 3. redovite sjednice Općinskog vijeća Općine Tisno od 5. listopada 2001. g. (listovi 73-83 spisa), Odluka o plaćama i naknadama dužnosnika, službenika i namještenika Općinskog vijeća Općine Tisno od 5. listopada 2001. g. objavljena u Službenom vjesniku Šibensko-kninske županije broj 15 od 21. studenoga 2001. g. (listovi 84-86 spisa), dopis Općine Tisno Uredu državne uprave u Šibensko-kninskoj županiji od 24. listopada 2001. g. (listovi 87-88 spisa), dopis Općine Tisno Policijskoj upravi Šibensko-kninskoj od 31. srpnja 2009. g. (listovi 89-90 spisa), izvadak s računa Veslačkog kluba "Tisno" (list 91 spisa), izjava okrivljenika Jose Stegića od 23. kolovoza 2002. g. (list 92 spisa), obračun u rukopisu (list 93 spisa), izvadak s računa Općine Tisno (list 94 spisa), obračun Općinskog vijeća Općine Tisno od 16. studenog 2009. g. (list 95 spisa), izvadak s računa Općine Tisno (list 96 spisa), rekapitulacija obračuna plaće (list 97 spisa), obrazac RS sa specifikacijom stranica A i stranica B (listovi 98-99 spisa), izvadak s računa Općine Tisno (list 100 spisa), izvadak s računa Općine Tisno (list 101 spisa), izjava okrivljenika Jose Stegića od 30. srpnja 2003. g. (list 102 spisa), izvadak s računa Općine Tisno (list 103 spisa), obračun Općine Tisno od 16. studenoga 2009. g. (list 104 spisa), izjava Olivera Jakovčeva (list 105 spisa), račun TO-MI d.o.o. Šibenik od 25. srpnja 2003. g. (list 106 spisa), izvadak s računa (list 107 spisa), obračun Općinskog vijeća Općine Tisno od 16. studenoga 2009. g. (list 108 spisa), izvadak s računa Općine Tisno (list 109 spisa), obračun Općine Tisno o naknadi za rad u Općinskom poglavarstvu za okrivljenika Josu Stegića (list 110 spisa), obrazac REGOS-a (list 111 spisa), uplatnice (list 112 spisa), obračun Općine Tisno o naknadi za rad u Općinskom poglavarstvu za okrivljenika Dušana Stegića (list 113 spisa), obrazac REGOS-a od 7. srpnja 2004. g. stranica A i B (listovi 114-115 spisa), uplatnice (list 116 spisa), kartica računa po datumu stavaka (list 117 spisa), isplatna lista 1112 (list 118 spisa), obrazac REGOS-a od 28. siječnja 2005. g. stranica A i B (listovi 119-120 spisa), uplatnice (list 121 spisa), rekapitulacija obračuna plaće od 3. svibnja 2005. g. (list 122 spisa), obračun naknada za rad Općinskog poglavarstva za okrivljenika Dušana Stegića (list 123 spisa), obrazac REGOS-a stranica A i B (listovi 124-125 spisa), izvadak s računa (list 126 spisa), izjava okrivljenika Jose Stegića od 19. kolovoza 2005. g. (list 127 spisa), obračun pisan u rukopisu (list 128 spisa), izvadak s računa (list 129 spisa), obračun naknade Općinskog vijeća

Općine Tisno od 16. studenoga 2009. g. (list 130 spisa), zapisnik u rukopisu (listovi 131-135 spisa), zapisnik sa 2. redovne sjednice Općinskog vijeća Općine Tisno održane 2. rujna 2005. g. (listovi 136-142 spisa), Odluka o izmjenama i dopunama Odluke o plaćama i naknadama dužnosnika, službenika i namještenika Općinskog vijeća Općine Tisno od 2. rujna 2005. g. objavljena u Službenom vjesniku Šibensko-kninske županije broj 11 od 21. studenoga 2005. g. (list 143 spisa), specifikacija izvršenih neto isplata i donacija po vremenskom razdoblju s bilješkom (listovi 144-146 spisa), rješenje Ureda za opću upravu Šibensko-kninske županije od 25. svibnja 1999. g. (listovi 164-165 spisa), dopis FINE od 12. studenoga 2009. g. (list 166 spisa), suglasnost za davanje podataka od 11. studenoga 2009. g. (list 167 spisa), rješenje Ureda državne uprave Šibensko-kninske županije, Službe za opću upravu od 19. studenoga 2002. g. (listovi 168-169 spisa), rješenje Ureda državne uprave u Šibensko-kninskoj županiji, Službe za opću upravu od 11. listopada 2006. g. (listovi 170-171 spisa), popis članova Općinskog vijeća, Općinskog poglavarstva, predsjednika Vijeća mjesnih odbora i pročelnika (listovi 193-194 spisa), te pisani podnesak Općine Tisno od 23. svibnja 2016. g. (list 621 spisa), kao i materijali koje je za sudski spis priložila braniteljica optuženika, a označeni kao "prilog A".

Na kraju dokaznog postupka pročitan je i izvod iz kaznene evidencije za optuženika Josu Stegića (list 396 spisa).

Nakon što stranke nisu imale daljnjih dokaznih prijedloga sud je pristupio ispitivanju optuženika Jose Stegića koji je naveo kako ostaje pri prethodno iznijetim obranama, slijedom čega je predložio da se pročitaju zapisnici o njegovom ranijem ispitivanju, a što je i učinjeno.

Tako optuženik Joso Stegić prilikom iznošenja obrane u istrazi navodi kako on nije sam ili zajedno s ostalim okrivljenicima usmeno nalagao da im se isplaćuju novčani iznosi istaknuti u optužnici, već je u tom smislu postojala odluka Općinskog vijeća koju su izglasali vijećnici, a ne okrivljenici. Izjavio je da svi akti Općinskog vijeća koji su izglasani idu na uvid državnom uredu u Šibenik, a da je tijekom 12 godina dok je on bio načelnik u Općinu Tisno dolazila Državna revizija, te pregledavala sve moguće isplate, račune i naloge, kojih prigoda nisu utvrđene nepravilnosti, pa ni ona nepravilnost da bi on kao načelnik općine odobravao isplate mimo zakona. Istaknuo je i kako se vidi njegova namjera, tj. da se vidi koliko mu je stalo do isplaćenih iznosa upravo iz činjenice da je te iznose uplaćivao Veslačkom klubu „Tisno“ koji je u periodu od 2001. g. do 2004. g. bio gotovo pred gašenjem, a kojem klubu su ta sredstva u tom trenutku puno značila. Naveo je kako je ranije bio predsjednik Veslačkog kluba „Tisno“, ali da se u kritičnom periodu odrekao te funkcije, a što se tiče iznosa od 4.000,00 kuna koje je on na ime naknade za rad u Poglavarstvu osobno primio, ističe da ni taj iznos nije uzeo, već ga je donirao jednoj osobi koja je socijalni slučaj, a čije ime ne želi kazati, pa stoga ni jedna kuna od prijepornih naknada nije išla njemu osobno. Optuženik nadalje navodi kako je imao povjerenja u svoju pravnu službu i službu financija, te je vjerovao da bi u slučaju nekakve nezakonitosti u svezi naknada, na to bio upozoren. Jedne prigode, a na upit vijećnika Općinskog vijeća Općine Tisno, u vremenu kada su se radi naknada za rad u Poglavarstvu preko medija počeli teretiti župan i dožupani Šibensko-kninske županije, kazao je da se provjeri je li i ova praksa kod njih u Općini u skladu sa zakonom jer se ne želi dovoditi u situaciju da sutra bude i on u istoj situaciji. Optuženik također ističe kako su se sjednice Poglavarstva uvijek održavale izvan radnog vremena, u poslijepodnevnim ili čak večernjim satima, pa je i zbog toga smatrao kako imaju pravo na naknadu za rad u Poglavarstvu. U pogledu načina isplaćivanja prijepornih naknada kazao je kako su se iznosi isplaćivali ovisno o mogućnostima i stanju Općine Tisno, odnosno da se to radilo u pravilu ljeti, kada je Općina imala dovoljno novca na računu, te da su se isplate vršile

tako da su se pisali virmani, a za isplatu su bila potrebna dva potpisa, i to jedan njegov potpis kao načelnika i potpis šefice računovodstva. Optuženik Joso Stegić tijekom istrage još navodi kako je Općinsko vijeće, na prijedlog Poglavarstva, 2005. g. donijelo odluku kojom se ukidaju naknade profesionalnim članovima Poglavarstva, a sve nakon što su iz tiska saznali da se prozivalo šibensko-kninskog župana i dožupane zbog takvih naknada. Naime, da oni kao članovi Poglavarstva Općine Tisno nisu dobili nikakvu službenu niti stručnu uputu, već su, a vidjevši da nešto nije u redu, na temelju vlastite savjesti odlučili predložiti Općinskom vijeću donošenje odluke kojom se ukidaju naknade profesionalnim članovima Poglavarstva.

Iznoseći obranu na prvoj raspravi održanoj u ovom kaznenopravnom slučaju optuženik Joso Stegić je ustrajao u navodima obrane iz istrage ističući kako je u utuženom razdoblju doista obnašao dužnost načelnika Općine Tisno, dok su njegovi zamjenici bili Dušan Stegić i Oliver Jakovčev, te su svi oni bili članovi Poglavarstva. Nadalje je naveo kako su naknade za rad u Poglavarstvu isplaćivane, barem što se njega tiče, na način i u iznosima kako se to navodi u optužnici. Međutim, nije točno da bi on postupao u cilju da se ošteti Općina Tisno, te nije znao kako nema pravo na naknadu za rad u Poglavarstvu. Inače, da je u više navrata od Danijele Bilan i Porina Lisičina tražio da se provjeri imaju li profesionalni članovi poglavarstva pravo na naknade. Ujedno je naveo da se na Općinskom vijeću Općine Tisno, prije nego je donesena odluka iz 2001. g., nikada nije raspravljalo o tome imaju li profesionalci u poglavarstvu pravo na naknadu ili ne, već se samo raspravljalo o visini te naknade.

Tijekom rasprave u ovom obnovljenom postupku optuženik je, potvrđujući sve ranije iznijete navode, još istakao da bi se s predmetnim isplatama prestalo, a da je Ured državne uprave za Šibensko-kninsku županiju utvrdio kako su njihovi interni normativni akti nezakoniti. Štoviše, da je i zaključak Državne revizije bio kako su konkretne isplate njemu kao predsjedniku Općinskog poglavarstva, te pokojnom Dušanu Stegiću i Oliveru Jakovčeviću kao članovima poglavarstva, bile sukladne Odluci Općinskog vijeća. Optuženik postavlja pitanje zašto bi on sebe izlagao opasnosti kaznenog progona, a da je znao kako navedenim isplatama, koje su bile na njegovo ime, ali su direktno uplaćivane na račun Veslačkog kluba, čini kazneno djelo.

Sudsko vijeće je na kraju dokaznog postupka, ocjenjujući sve izvedene dokaze i to kako svaki dokaz pojedinačno tako i u međusobnoj povezanosti, pri tome posebno cijeneći navode obrane optuženika Jose Stegića (koji poričući krivnju za utuženo kazneno djelo, ipak ukazuje na neke bitne činjenice za odluku u ovoj kaznenopravnoj stvari), utvrdilo kako je dotični optuženik počinio kazneno djelo zlorabe položaja i ovlasti iz čl. 337. st. 3. u svezi sa st. 1. KZ/97.

Optuženik Joso Stegić izmijenjenom optužnicom u osnovi se tereti da je kao načelnik Općine Tisno, te ujedno i kao predsjednik Općinskog poglavarstva u vremenu od kolovoza 2002. do 19. kolovoza 2005. u Tisnom, znajući kako nema pravo na naknadu za rad u Općinskom poglavarstvu, izdavao naloge za isplaćivanjem naknade za taj rad, pa mu je po tom osnovu izvršena isplata u neto iznosu od 49.338,00 kn, odnosno u bruto iznosu od 55.048,57 kn. Takvim postupanjem da je u iznosu od 49.338,00 kn sebi neosnovano pribavio materijalnu dobit, istodobno oštetivši Općinu Tisno za iznos od 55.048,57 kn, odnosno da je time počinio kazneno djelo zlorabe položaja i ovlasti iz čl. 337. st. 3. u svezi sa st. 1. KZ/97.

Optuženik Joso Stegić se brani kako navedeno kazneno djelo nije počinio. Tako dotični u osnovi ističe da mu je doista u spomenutom svojstvu i u navedenom vremenu, na

ime naknade za rad u Poglavarstvu Općine Tisno isplaćen spomenuti neto iznos, a koji iznos je u pretežitom dijelu donirao Veslačkom klubu u Tisnom, dok je iznos od 4.000,00 kn donirao jednoj socijalno ugroženoj osobi. Međutim, da su isplate izvršene sukladno Odluci Općinskog vijeća Općine Tisno od 5. listopada 2001., te nije znao kako ta Odluka nije usklađena sa zakonom. Prema tome da nije postupao nepropisno, te nije imao namjeru oštetiti Općinu Tisno, a posebno da nije imao namjeru bilo što za sebe pribaviti.

Obrana optuženika Jose Stegića je suprotna drugim dokazima izvedenim tijekom postupka, odnosno riječ je o neosnovanoj obrani, koju sudsko vijeće kao takvu nije moglo prihvatiti.

Pri odluci u ovoj kaznenopravnoj stvari sudsko vijeće je ponajprije pošlo od nekoliko bitnih, neprijepornih činjenica.

Naime, nije prijeporno kako je optuženik Joso Stegić u utuženo vrijeme obnašao dužnost načelnika Općine Tisno, te je sukladno Statutu Općine ujedno bio i predsjednik Poglavarstva Općine Tisno, slijedom čega je, a obzirom na odredbu čl. 89. st. 3. KZ/97 dotični optuženik imao svojstvo službene osobe.

Nadalje, nije prijeporno kako je na sjednici Općinskog vijeća Općine Tisno od 5. listopada 2001. donesena Odluka o plaćama i naknadama dužnosnika, službenika i namještenika (list 85-86 spisa), a prema kojoj Odluci svim članovima Poglavarstva, pa tako i onima koji tu dužnost obnašaju profesionalno, pripada posebna naknada za rad u Poglavarstvu. Konačno, neprijeporno je kako je optuženiku od kolovoza 2002. do 19. kolovoza 2005. u smislu naknade za rad u Poglavarstvu isplaćen ukupan neto iznos od 49.338,00 kn. Nakon toga i to Odlukom Općinskog vijeća Općine Tisno od 2. rujna 2005. (list 143 spisa) ukinute su naknade za rad u Općinskom poglavarstvu profesionalnim članovima Poglavarstva.

Prije istaknute činjenice smatraju se neprijepornima jer iste proizlaze iz obrane samog optuženika, iskaza djela ispitanih svjedoka, kao i sadržaja dijela pročitane dokumentacije.

Međutim, u konkretnoj kaznenopravnoj stvari bilo je prijeporno odgovoriti na bitna pitanja je li optuženik Joso Stegić znao, odnosno je li bio dužan provjeriti i utvrditi da li se predmetne naknade za njegov rad u Poglavarstvu Općine Tisno isplaćuju propisno, te je li takvim isplatama svjesno oštetio Općinu Tisno, te ujedno sebi pribavio nepripadajuću materijalnu dobit.

U smislu odgovora na prije spomenuta bitna pitanja u nastavku obrazloženja ove presude ukazat će se na sadržaj dijela prije navedenih materijalnih dokaza, odnosno sadržaj iskaza nekih svjedoka.

Naime, kako je to već navedeno Odlukom Općinskog vijeća Općine Tisno donesenoj na sjednici 5. listopada 2001. propisano je kako se svim članovima Poglavarstva, pa tako i onima koji su kao profesionalci zaposleni u Općini Tisno, isplaćuje naknada za rad u Općinskom poglavarstvu. Ta Odluka objavljena je u Službenom vjesniku Šibensko kninske županije broj 15 od 21. studenog 2001. U navedenoj Odluci (između ostalog) i to u čl. 3. propisano je kako se dužnosnicima koji poslove obavljaju profesionalno utvrđuje pripadajući koeficijent za obračun plaće. Tako se načelniku Općine utvrđuje plaća da se pripadajući

koeficijent od 2.05 množi s osnovicom za izračun plaća, što se sve uvećava za 0.5% za svaku navršenu godinu radnog staža. U čl. 5. Odluke propisano je da se dužnosnicima-članovima Općinskog poglavarstva naknada obračunava prema koeficijentu od 0.50, a isplata se izvršava mjesečno u neto iznosu, s tim da se na isplaćeni iznosi dodaju pripadajući porezi, prirezi, odnosno doprinosi.

No, kao što je već rečeno, prije spomenute prijeporne okolnosti sud je provjeravao i kroz iskaze ispitanih svjedoka, a posebno kroz iskaze svjedoka Porina Lisičina, tajnika Općine Tisno, Danijele Bilan, pročelnice financijsko-računovodstvene službe Općine Tisno, Mirjane Pavić knjigovođe Općine Tisno, te Mire Jelić, revizora Državnog ureda za reviziju, Područnog ureda u Šibeniku.

Tako svjedok Porin Lisičin navodi da je zajedno s Danijelom Bilan i Mirjanom Pavić izrađivao, odnosno pripremao tekst većeg broja odluka kao npr. Statut, Poslovnik, Pravilnik, ali i Odluku o naknadama za rad u Poglavarstvu. Pa kada je u rujnu ili kolovozu 2001. zajedno sa spomenutima Danijelom Bilan i Mirjanom Pavić pripremao nacrt Odluke o naknadama, i to prema sličnoj odluci Šibensko-kninske županije, da im je tada načelnik Joso Stegić rekao neka izrade takav tekst nacrta Odluke po kojoj će pravo na naknadu imati svi članovi Poglavarstva, i to volonteri ali i profesionalni članovi, tj. načelnik i njegovi zamjenici. Sukladno navedenom traženju Jose Stegića da je i izrađen tekst nacrta Odluke o naknadama za rad u Poglavarstvu Općine Tisno. Inače, na sjednici Općinskog vijeća, na kojoj se donosila predmetna Odluka, postavljeno je vijećničko pitanje o tome imaju li i profesionalni članovi Poglavarstva pravo na naknadu, a na što je Joso Stegić odgovorio kako imaju, te da je to uobičajeno i kod ostalih jedinica lokalne uprave i samouprave.

Svjedokinja Danijela Bilan je navela kako su isplate naknada članovima Poglavarstva, koji su svoju dužnost obavljali profesionalno bile različite od isplate volonterima, a kojima je isplata vršena redovnije, otprilike svaka dva do tri mjeseca, te im je isplata vršena na njihove račune, dok se naknada profesionalcima isplaćivala isključivo na njihov zahtjev i uz odobrenje Jose Stegića. Bez obzira jesu li isplate vršene na račun optuženika ili na račun Veslačkog kluba Tisno, odnosno za kupnju razglasa, virman je uvijek potpisivao načelnik Joso Stegić. Naime, da ona novac s osnova naknade za rad u Poglavarstvu profesionalnim članovima nikada nije uplaćivala samoinicijativno, već uvijek isključivo na zahtjev načelnika Jose Stegića, te njegovih zamjenika Dušana Stegića i Olivera Jakovčeva. Ova svjedokinja također iskazuje kako je već 2001. ili 2002., a kada je donesena predmetna Odluka, imala određenih sumnji u njenu zakonitost glede prava na isplatu naknade profesionalnim članovima Poglavarstva, te da je o tome upozoravala načelnika i njegove zamjenike, kao i Porina Lisičina. No, budući Državna revizija nikada nije ukazala na nezakonitost spomenute Odluke, s isplatama se nastavilo i dalje.

Svjedokinja Mirjana Pavić, iskazala je kako je svjedokinja Danijela Bilan, zaista u više navrata upozoravala načelnika i njegove zamjenike, kao i Porina Lisičina, na moguću nezakonitost spomenute Odluke iz 2001. A što se tiče isplata naknada za rad u Poglavarstvu dotična svjedokinja je opisala kako je isplata naknada "profesionalcima" bila različita od isplate volonterima, te da se vršila isključivo na njihov zahtjev i uz potpis načelnika Jose Stegića.

Iskazi ovih svjedoka (koje sud zbog njihovog suglasja i uvjerljivosti u potpunosti prihvaća), u pogledu postojanja sumnji u zakonitost predmetne Odluke iz 2001. potkrijepljeni su i iskazima svjedoka Šime Girina, Drage Pirije i Vedrane Toma Šandrić, Štoviše i sam

optuženik Joso Stegić u dijelu svoje obrane navodi kako je i on imao sumnju u zakonitost Odluke, zbog čega je i tražio od pravne službe da se izvrši provjera zakonitosti te Odluke.

Nadalje, iz iskaza svjedokinje Mire Jelić, koja je kao ovlaštenu revizor Državnog ureda za reviziju, Područni ured Šibenik, sudjelovala u dvije kontrole financijskog poslovanja Općine Tisno i to za 2003. i 2005. godinu proizlazi kako se stavka isplata naknada članovima Poglavarstva nije posebno i detaljno analizirala, već se to promatralo generalno kao jedna vrsta troškova. Ova svjedokinja također navodi kako prilikom obavljanja revizije nije bila od strane bilo koje stručne službe Općine Tisno upućena na nezakonitost Odluke o isplati naknada iz 2001. godine, a to posebno jer prilikom obavljanja revizije revizori uopće ne razgovaraju na takav način sa zaposlenicima ustanove u kojoj se revizija obavlja. Dakle, iz iskaza ove svjedokinje zaključiti je, a budući se pojedinačne isplate u smislu naknade za rad u Poglavarstvu nisu pojedinačno analizirale, kako onda na nezakonitost takvih isplata nije moglo biti ni ukazano tijekom revizije.

Sukladno svemu iznijetom, nije uvjerljiva obrana optuženika Jose Stegića kada tvrdi da nije znao kako Odluka iz 2001. nije zakonita i da su naknade koje je primao za rad u Poglavarstvu nezakonite.

Naime, optuženik Joso Stegić je obzirom na funkciju koju je obavljao, a radi koje mu i pripada svojstvo službene osobe, bio dužan upoznati se s odgovarajućim propisima, pa okolnost da eventualno nije poznao propise ne može imati utjecaj na njegovu krivnju. Jednako tako i moguća površnost rada stručnih službi Općine Tisno, ne može imati utjecaja na krivnju optuženika Jose Stegića. Dotičnog optuženika ne ekskulpira ni činjenica što je nalagao da mu se vrše isplate na ime naknade za rad u Poglavarstvu Općine Tisno, a sukladno odredbama (već više puta spominjane) Odluke o plaćama i naknadama dužnosnika, službenika i namještenika Općine Tisno donesenoj na sjednici Općinskog vijeća 5. listopada 2001., pa čak ako mu je eventualno netko i potvrdio kako je predmetna Odluka zakonita. Takvu potvrdu svakako nije dobio od strane službenika Državnog ureda za reviziju (za čije kontrole optuženik navodi da su bile bez primjedbi) jer iz svjedočkog iskaza Mire Jelić kao revizorice u Državnom uredu za reviziju, Područnog ureda u Šibeniku, (a kako je to već navedeno), proizlazi da taj Ured nije ni kontrolirao zakonitost Odluke na temelju koje su se isplaćivale naknade za rad u Općinskom poglavarstvu s pravne strane, već se samo vršila kontrola financijsko računovodstvenog poslovanja.

Optuženik Joso Stegić je kao načelnik Općine Tisno znao i morao znati da je predmetna Odluka u neskladu sa Zakonom o lokalnoj i područnoj (regionalnoj) samoupravi ("Narodne novine" broj 33/01) njegovim vjerodostojnim tumačenjem ("Narodne novine" broj 60/01), kao hijerarhijski višem propisu. Naime, kada je sukladno čl. 90. st. 2. navedenog Zakona propisano da osoba koja profesionalno obavlja dužnost ima samo pravo na plaću, odnosno naknadu plaće, ne može takva osoba pozivajući se na podzakonski akt (Općinsku odluku) nastaviti primati druge oblike naknade za rad koji su prije citiranim Zakonom isključeni. U prilog spomenutom zaključku da je optuženik znao kako je predmetna Odluka o isplatama plaća nezakonita, ide i činjenica da je upravo na prijedlog optuženika, Općinsko vijeće Općine Tisno 2. rujna 2005. donijelo odluku kojom se ukidaju naknade za rad u Poglavarstvu profesionalnim članovima Poglavarstva.

Inače i utvrđenje je li optuženik Joso Stegić zadržao iznose nezakonito primljene naknade ili ih je donirao drugima također ne može utjecati na njegovu krivnju.

Dakle, optuženik Joso Stegić je počinio sve ono što mu se u izreci ove presude i stavlja na teret. No, ovdje treba kazati kako se dotični optuženik izmijenjenom optužnicom tereti kako je u inkriminiranom vremenu njemu izvršena isplata "u neto iznosu od 49.338,00 kn u kojem iznosu mu je pribavljena nepripadna imovinska korist, dok je u vidu plaćanja poreza, prireza, doprinosa i drugih davanja u bruto iznosu iz proračuna Općine Tisno isplaćeno ukupno 55.048,57 kn, za koji iznos je oštećena Općinu Tisno". Dakle, optuženik se teretio da je Općinu Tisno oštetio u iznosu koji je za 5.710,57 kn veći od onog iznosa u kojemu je sebi pribavio nepripadajuću imovinsku korist, a koji dio optuženja sudsko vijeće nije moglo prihvatiti. Naime, optuženik Joso Stegić je bio svjestan kako se Općina Tisno oštećuje za onaj iznos koji se njemu neosnovano isplaćuje na ime naknade za rad u Poglavarstvu, dok nema podataka iz kojih bi se moglo zaključiti da je dotični znao kako će Općina Tisno biti oštećena i u većem iznosu, te koji bi točno taj iznos bio.

Optuženik Joso Stegić utužene inkriminirajuće radnje je počinio za vrijeme važenja prijašnjeg Kaznenog zakona tj. KZ/97, dok je rasprava provedena za vrijeme važenja novog Kaznenog zakona tj. KZ/11, koji Zakon je stupio na pravnu snagu 1. siječnja 2013. Kod takvog stanja stvari, tj. kada se od počinjenja kaznenih djela zakon jednom ili više puta mijenjao, u smislu načela obvezne primjene blažeg zakona propisanog u odredbi čl. 3. st. 2. KZ/11 (kao i u odredbi čl. 3. st. 2. KZ/97) primjenjuje se zakon koji je najblaži za počinitelja. U tom smislu sudsko vijeće je ponajprije trebalo utvrditi postojanje pravnog kontinuiteta između kaznenog djela zlouporabe položaja i ovlasti iz čl. 337. st. 3. u svezi st. 1. KZ/97, čija obilježja bi bila sadržana u inkriminiranim radnjama optuženika Jose Stegića, te kaznenog djela zlouporabe položaja i ovlasti iz čl. 291. st. 1. KZ/11, a koji pravni kontinuitet postoji. Pa budući je za učin kaznenog djela iz čl. 337. st. 3. u svezi sa st. 1. KZ/97, koji je u kritično vrijeme bio na pravnoj snazi i kaznenog djela iz čl. 291. st. 1. sada važećeg KZ/11, zapriječena ista kazna zatvora u trajanju od 6 (šest) mjeseci do 5 (pet) godina, ovo sudsko vijeće smatra kako je sukladno odredbi čl. 3. st. 1. KZ/11 (čl. 3. st. 1. KZ/97) u konkretnom slučaju trebalo primijeniti zakon koji je u kritično vrijeme bio na pravnoj snazi, tj. KZ/97.

Dakle, optuženik Joso Stegić je počinio radnje u kojima su ostvarena sva bitna obilježja spomenutog kaznenog djela iz čl. 337. st. 3. u s vezi s st. 1. KZ/97 pa kako tempore criminis i općenito njegova ubrojivost nije upitna, a nije bilo ni nekih drugih razloga koji bi isključivali njegovu krivnju, to je dotičnog optuženika za učin predmetnog kaznenog djela valjalo proglasiti krivim i osuditi po zakonu.

Prilikom odlučivanja o kaznenopravnoj sankciji sudsko vijeće je pošlo od vrste i težine počinjenog kaznenog djela, te visine zapriječene kazne zatvora za to kazneno djelo, kao što je prosuđivalo stupanj krivnje i osobnost optuženika, te konkretne okolnosti počinjenja kaznenog djela, vodeći pri tome računa o društvenoj opasnosti i posljedicama počinjenog kaznenog djela. Tako je sudsko vijeće optuženiku u olakotnom smislu uzelo u obzir dosadašnju neosuđivanost i primjereno držanje u postupku, te što je otac troje djece, dok posebno otežavajućih okolnosti nije bilo. Pa imajući u vidu sve naprijed navedeno, sudsko vijeće je optuženiku Josi Stegiću za počinjeno kazneno djelo izreklo kaznu zatvora u trajanju od 8 (osam) mjeseci, tj. kaznu zatvora bliže minimumu koji je za predmetno kazneno djelo propisan u trajanju od 6 (šest) mjeseci. Nakon toga sudsko vijeće je prema optuženiku, sukladno odredbi čl. 67. KZ/97, primijenilo uvjetnu osudu time da mu se kazna zatvora na koju je osuđen neće izvršiti ako optuženik u vremenu provjeravanja od dvije godine po pravomoćnosti presude, ne počine neko novo kazneno djelo, te pod daljnjim uvjetom da ispuni posebnu obvezu iz čl. 68. st. 1. KZ/97 na način da u roku od dvije godine od pravomoćnosti presude naknadi štetu Općini Tisno u iznosu od 49.338,00 kn.

Slijedom odredbe čl. 69. st. 5. KZ/97 primijenjena će uvjetna osuda biti opozvana i biti će određeno izvršenje kazne zatvora na koju je optuženik Josu Stegić osuđen ako isti u zadanom roku od dvije godine ne izvrši navedenu obvezu.

Temeljem odredbe čl. 158. st. 1. i 2. ZKP/08 oštećenoj Općini Tisno u odnosu na optuženika Josu Stegića dosuđuje se dio zatraženog imovinskopravnog zahtjeva i to u iznosu od 49.338,00 kuna, dok se u preostalom dijelu od 5.710,57 kuna imovinskopravni zahtjev oštećene Općine Tisno odbija, te se oštećenik za taj dio upućuje u parnicu. Naime, tijekom postupka nije utvrđeno da bi optuženik Josu Stegić oštetio Općinu Tisno i za spomenuti više zatraženi iznos od 5.710,57 kn, pa se za taj iznos imovinskopravni zahtjev nije mogao ni prihvatiti.

Temeljem odredbe čl. 148. st. 1. u svezi s čl. 145. st. 1. i 2. toč. 6. i 7. ZKP/08 optuženik Josu Stegić dužan je platiti troškove kaznenog postupka u ukupnom iznosu od 10.000,00 kuna, od čega se iznos od 8.000,00 kuna odnosi na dio naknade za branitelja po službenoj dužnosti, a iznos od 2.000,00 kuna na ime paušalne naknade, dok se optuženik sukladno odredbi čl. 148. st. 6. ZKP/08 oslobađa dijela troškova postupka na ime naknade za branitelja po službenoj dužnosti, te naknade za troškove svjedoka jer sudsko vijeće smatra kako dotični obzirom na svoje imovinske prilike nije u mogućnosti platiti sve troškove kaznenog postupka.

Slijedom svega naprijed navedenog odlučeno je kao u izreci.

U Splitu, 29. svibnja 2018.

ZAPISNIČARKA

PREDSJEDNIK VIJEĆA

Božena Penić, v.r.

Vladimir Živaljić, v.r.

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU: Protiv ove presude može se izjaviti žalba u roku od 15 dana od primitka pisanog opravka iste. Žalba se podnosi pisano u četiri primjerka ovome sudu, a o istoj odlučuje Vrhovni sud RH-Zagreb.

DNA:

1. optuženiku
2. braniteljici optuženika
3. USKOK
4. punomoćniku z.z. oštećenika
5. u spis

(Za točnost opravka) ovlašteni službenik
Božena Penić

